

LIVHUSAREN

KUNGL LIVREGEMENTETS HUSARER

och

LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

WERMLANDSBANKEN

— SVERIGES ÄLDSTA AFFÄRSBANK —

med

56 KONTOR I VÄRMLAND
SAMT ETT I VARDERA
STOCKHOLM OCH GÖTEBORG

BROR PETTERSSONS FRISÉRSALONG

Vasagatan 4

Telefon 119 21

REKOMMENDERAS
TIDSBESTÄLLNING — INGEN VÄNTETID

ALLIVSBUTIKEN

MED FÄRSKVAROR SOM SPECIALITÉ

Skaraborgsgatan 2 - Skövde — Telefon 159 18

INNEHÅLL:

Sekundchefen har ordet	1	Ny kamratförening	8
Avgående sekundchefen har ordet	2	Högertrafikomläggningen	8
Upplands ryttare december 1676	3	PCS på högvakt	9
Livregementets 300-årsjubileum 27 aug 1967	5	Hinderlöpning	10
Livregementets historia	7	Celebra besök	10
Episod från MP slutövningar 18/9—22/9 ...	8	Föreningsangelägenheter	12
Lärdom av manövern 18/9—22/9 1967 ...	8		

LIVHUSAREN

SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

Som ny sekundchef hälsar jag livhusarer av alla åldrar och kategorier — i arbete vid förbandet, bortkommenderade eller hemma efter fullgjord tjänst.

Som överstyrelsens ordförande glädjer jag mig åt kontakten med gamla livhusarer i kamratföreningen.

Jag vill säga några ord om traditioner. Detta faller sig naturligt, när ansvar för kontinuitet och framtid axlas. Tankarna är icke nya men av karaktär att påminna om.

Traditioner är gångna generationers gärningar med lyskraft nog att vägleda och att prägla förbandsanda. De kan t ex minna om oförvägenhet, mod och uthållighet. De kan också tala om utvecklingskraft, vardagsprestationer, fasta, nedärvda vanor och bra krigsförband.

Vi har goda traditioner att vara stolta över och att bära. Åras bör de som skapat dem och burit dem vidare — antingen dessa livhusarer tillhör en svunnen tid eller vår allra närmaste nutid. I den senare framstår min företrädare som en föregångsman.

Ordet »tradition» kan lätt bli ett tomt begrepp, en skylt. Traditioner kan förödas, om de icke vårdas. Så sker om de betraktas som ett tidlöst tillgodohavande

de att då och då damma av, visa upp och kanske yvas över. Sambandet med traditioner kan också lätt komma bort i vardagsslitet.

Ur traditioner kan emellertid också hämtas kraft att dag för dag utan åthävor sköta sitt. De kan lära oss att rätt vanliga människor tillsammans kan prestera stora ting om blott de håller samman.

Ansvar för och stolthet över förbandet kan inspirera till resultat utöver det vanliga. Eldsjälar kan tändas.

En förutsättning för detta är att vi aktivt lever med våra traditioner. Vi måste själva ge dem livskraft genom våra idéer, våra insatser, våra resultat. Då vidmakthåller vi också förbandets anseende för duglighet och jämnar dess väg. Levande traditioner förs vidare i god förbandsanda. Häri kan alla — gamla och unga — aktivt medverka.

Dagens situation präglas av ständiga krav på utveckling inom våra specialområden samt av kommande försvarsbeslut. Alltjämt är skicklighet och framåtanda den bästa garantin för vår utveckling och vårt bestånd.

Nils Gustav Malmström

Till sekundchef vid Kungl Livregementets husarer har från 1 oktober 1967 utnämnts överstelöjtnant Nils Gustav Malmström.

Den nye sekundchefen, som är född 1923, blev efter studentexamen 1942 samma år aspirant vid K 3. 1945 utnämndes han till fänrik, 1947 till löjtnant, 1956 till ryttmästare. 1958

blev han efter genomgången krigshögskola generalstabsaspirant och 1960 stabsadjutant och kapten vid generalstabskåren. Major och utbildningsofficer vid K 3 1/4 1963—31/3 1964. 1/4 1964—30/9 1967 har han tjänstgjort vid Gotlands militärkommando och utnämndes 1966 till överstelöjtnant i generalstabskåren.

AVGÅENDE SEKUNDCHEFEN HAR ORDET

Under en ovanligt lång tid, 1959—1967, har jag haft äran att vara sekundchef för Kungl Livregementets husarer.

Stora förändringar har ägt rum under denna tid. Från katastrofläget 1958, då regementet skulle dras in, har vi livhusarer med gemensamma krafter vänt strömmen i rätt riktning. Rytтарutbildningen är visserligen borta men de beridna skvadronerna har ersatts av moderna enheter — motoriserade spanings-skvadroner och militärpolisförband. Dagens utbildning fostrar i lika hög grad som förr soldater med framåtanda och beslutsamhet. De krigsförband, som vi utbilda, äro betydelsefulla och ha successivt ökat i antal. Åldersklassen har som en följd därav vuxit. Årligen förläggs till K 3 också kurser i underrättelse-tjänst. Härigenom bidrar vi effektivt till utbildningen på detta viktiga område.

Volvos markförvärv har visserligen minskat kaserneområdet, men i stället pågår en omfattande modernisering av förlägningslokaler, utbildnings- och serviceanläggningar.

Denna tidning — Livhusaren — startades för att vara en sammanhållande länk mellan alla livhusarer. Det är min förhoppning att den skall kunna fortleva och att kamratföreningarna tillväxa genom att yngre livhusarer blir medlemmar.

Jag tackar Er alla för dessa år, för Er strävan att hålla livhusarernas anseende högt, för Era skildringar i Livhusaren, för glada sammankomster i Göteborg, Stockholm och Skövde och för den livliga anslutningen till det vackra jubileet i Örebro.

Jag är förvissad om att Ni förenar Er med mig i förhoppningen om en lyckosam framtid för Kungl Livregementets husarer.

Bengt Jönegren

Porträttet utfört av konstnären Juan Björnström, Mariestad. Märkena i övre vänstra hörnet är »Stora grabbars märke» i fäktning och ridning.

Red.

BERGLUNDS FRISÉRSALONG

Storgatan 52

ALLT I MODERN HÅRVÅRD

Telefon 136 80

Upplands ryttare december 1676

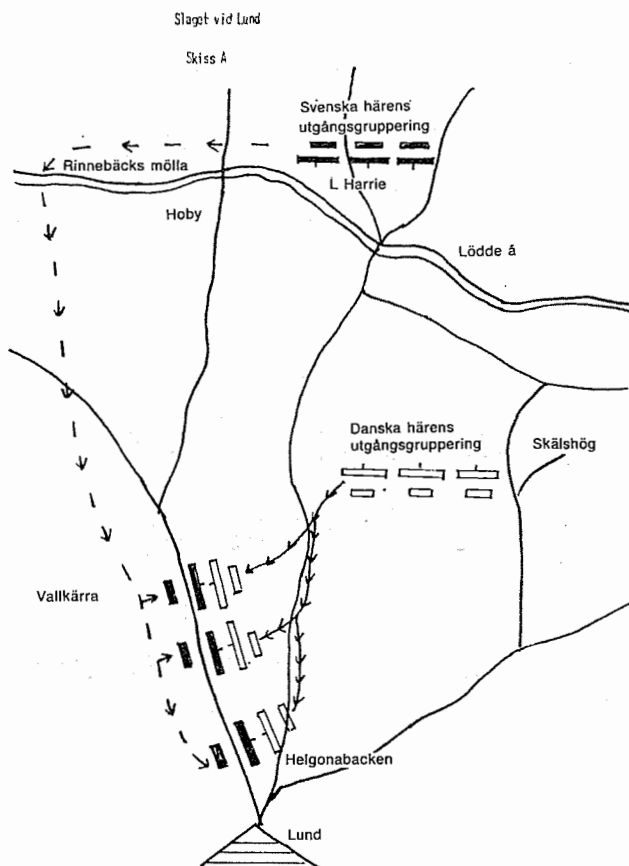
Sedan den 11 november låg de svenska och danska härnarna på ömse sidor om Lödde å. Endast smärre skärmytslingar hade förekommit.

Den svenska truppen led svårt av sjukdom och brist. Efter uppbrottet från Ljungby hade de svenska stridskrafterna smält samman från 12.000 man till cirka 7.000. Truppen bodde i jordkullor och enkla lägerhyddor. Kölden var svår. Snapphanar härjade i truppernas rygg. Befolkningen var fientligt inställd.

Förhållandena i den danska hären var i de flesta hänseenden bättre. Den svenske konungen hade fullt klart för sig att en strid med utsikt till framgång måste utkämpas snarast möjligt.

Han beslöt därför att sätta igång ett överraskande anfall så snart vinterkylan gjorde det möjligt att övergå Lödde å. Klockan 4 på morgonen den 4. december kunde övergången börja och klockan 5.30 var hären över.

5 km snett framåt vänster låg det danska lägret. Avsikten var dock icke att anfalla detta direkt. Re-

kognosering hade gett vid handen att mellanliggande kärr och mossar icke var så tillfrusna att de bar trupp och hästar. Konungen beslöt därför att gå mot Lund och ta höjden Helgonabacken invid staden för att sedan göra front mot fienden. Först gick en svagare

förtrav under befäl av generallöjtnant Fersen, följt av huvudstyrkan i ordning högra flygeln, mitten och vänstra flygeln. Varje del marscherade med första och andra linjen i höjd med varandra. Vid vändning vänster om kom hären således i slagordning. Kavalleriet fanns som vanligt på de båda flyglarna och infanteriet i mitten. I högra flygeln ingick sex skvadroner Finska dragoner, en skvadron Konungens drabanter, fem skvadroner Lifregementet till häst under befäl av överste Nils Bielke, en skvadron Dragoner, två skvadroner Adelsfanan, två skvadroner Adels fördubbling, en skvadron sk Gamle småländningar samt en skvadron Civilstatens bevilling. Då täten kommit i höjd med Stångby och klockan var omkring 7.30 hördes trumvirvlar och trumpetstötter från det cirka 3 km bort belägna danska lägret. De danska förposterna hade upptäckt den svenska framryckningen och larm gick. Karl XI:s plan att överraska fienden hade misslyckats.

Den danska hären kom snabbt under vapen och satte sig också i marsch mot Lund. Omkring kl. 8.30 möttes förtrupperna vid foten av Helgonabacken och en skarp strid uppstod.

Det svenska avantgardet, som bestod av Finska dragoner, klarade sig först bra men tvingades vika när danskarna fått förstärkning. Svenskarnas högra flygel och danskarnas vänstra kom nu i strid. Bielke med Lifregementet bröt igenom danskarnas båda linjer. Då de finska dragonerna, som bestod av unga soldater, bragtes i oordning och slogs på flykten, vågade Bielke dock ej förfölja. Danskarna vände därför så småningom upp till ny strid mot Lifregementet. Härvid stupade en stor del av regementets officerare. Den andra svenska linjen, som blivit fördröjd av stora stenmurar, kastades nu in i striden och slutligen drevs den danska vänstra flygeln på flykten. Konungen av Danmark kom själv med i den snabba reträtten, som

inte slutade förrän vid Lödde å, där flera hundra danska ryttare och hästar drunknade.

Den svenska högra flygeln — nio skvadroner — upphörde med förföljandet vid ån och en del soldater började plundra den oförsvarade danska trossen. Karl XI, som deltagit i förföljandet, fick dock så småningom ordning på skvadronerna och vände åter mot Lund.

Under denna strid hade det svenska infanteriet i centern kastat tillbaka det danska infanteriet efter hårda strider och bland annat tagit hela det danska artilleriet om cirka 50 pjäser.

Svenskarnas vänstra flygel hade mött en dubbel övermakt, en svensk skvadron mot två danska. Danska hade lyckats gå runt den svenska flygeln och anfälla den i ryggen. Striden uppehölls så småningom endast av Västgöta ryttare under befäl av Pehr Hjerta. Slutligen måste också han med sitt folk dra sig tillbaka mot Lund.

Den danska högra flygeln, som drivit undan den svenska vänstra, kunde nu anfälla den svenska centern och svenskarnas ställning blev där förtvivad. Det svenska infanteriet och främst Lifgardet stred med förtvivlans mod, men nederlaget syntes givet, då danskarna anföll i god ordning och med stor tapperhet.

Den kommenderande danske generalen hade sänt ut patruller för att söka kontakt med den flyende danska vänstra flygeln. Dessa patruller återkom i detta skede av striden och rapporterade att den svenske konungen i spetsen för svenskarnas högra flygel beredde sig att anfälla danska centern i ryggen. Den danske generalen gjorde då helomvändning med hela sin styrka för att möta hotet i ryggen. Mot svenskarnas

9 skvadroner stod 24 danska skvadroner, 5 bataljoner fotfolk och 1.300 holländska matrosar.

Innan sammanstötningen uppmuntrade Karl XI sina ryttare och gav följande order: »Uppehållen eder icke i för stort handgemäng med fienden, gossar! Slå eder igenom, så att vi kunna komma till våra övriga kamrater och gemensamt med dem driva fienden härifrån!»

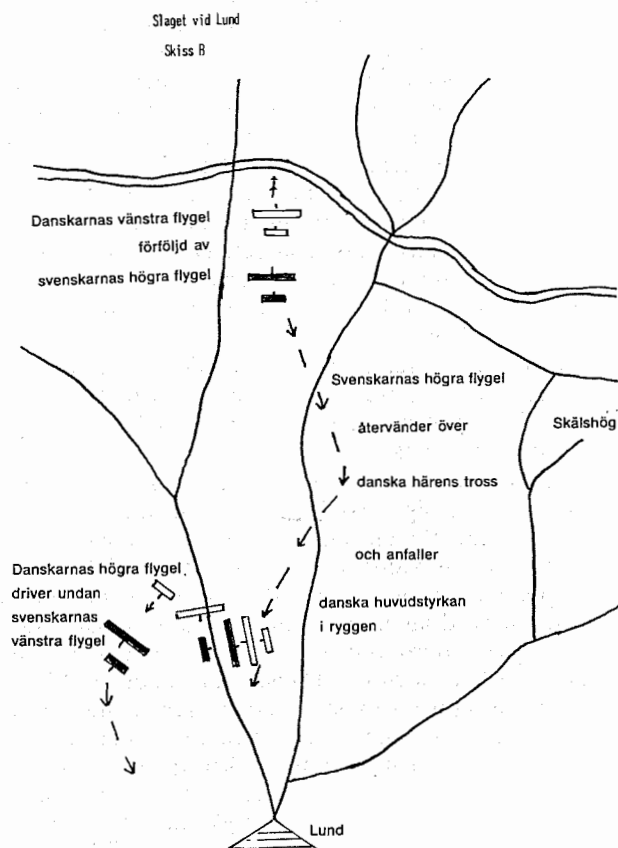
Den danska hären närmade sig i god ordning men blev ett ögonblick tvungen att göra halt och öppna sig för två höjder, som stod i vägen. Bielke, som såg den uppkomna luckan, kastade sig med Lifregementet in i den och slog sig igenom både första och andra linjerna. Konungen passade också på att rida igenom, nådde den övriga svenska hären och anföll med den danska arméns högra flank. Upprullningen och blodbadet gick nu vidare och då skymningen föll var segern fullständig.

Bytet blev stort men också förlusterna på ömse sidor. 2000—3000 svenskar och mellan 6000—7000 danskar stupade.

Segern var av avgörande betydelse för landet. Karl XI värdesatte också Lifregementets insats. Då Bielke kom ridande med sitt regemente mötte konungen honom, omfamnade honom och sade: »Aldrig, aldrig skall jag glömma de tjänster Bielke gjort mig och fäderneslandet!»

Till truppen yttrade han: »Gossar! Så länge någon av eder finns i livet, så kom till mig, och han skall aldrig sakna vad han behöver, det lovar eder Sveriges konung.»

För att ytterligare visa sin tacksamhet och som ett minne av den blodiga dagen gav konungen sedan Bielke en värja, på vilken han låtit inrista: »Min konungakrona har i dag hängt på Nils Bielkes värj-spets.»

Alla Livhusarer
klipper sig hos

CALLES Herrfrisering

Kantor Edgrens väg 14 A

LERUM

Innehavare: Carl Matuschek

Livregementets 300-årsjubileum 27 aug. 1967

Vackert, värdigt, vänligt, välregisserat

Kungl Livgardesskvadronen, Kungl Livregementets husarer samt Kungl Livregementets grenadjärer firade 27/8 med en gemensam högtidlighet på I 3 i Örebro 300-årsminnet av Upplands ryttares upphöjelse till

Kungl Maj:ts Livregemente till häst

Samling skedde på I 3:s kaserngård. Kl 1200 anlände H M Konungen. Konungens bil eskortades av 4 MP på motorcykel.

Honnörskompani bestod av standar och fana samt 20 man från vardera förbandet. Sedan konungen tagit emot kompaniet hälsade han på representanter för befälskåreerna och de olika kamratföreningarna. Efter hälsningsceremonin intogs gemensam lunch i matsalen.

Sekundchefen för I 3, överste Gyllenstierna, höll därvid följande tal:

Eders majestät, mina damer och herrar!

Vi har samlats här i dag för att högtidlighålla Livregementets 300-åriga tillvaro. Och vi är mycket glada och tacksamma över att regementschefen, Hans Majestät Konungen, har velat komma hit för att med sin närvaro hedra dagens fest.

H. M. Konungen hälsar, omgiven av major Littorin, general Bonde och ryttmästare Aaby-Ericsson (förrare av Konungens kommandotecken).

Från vänster överste Skoglund, överste Bruzelius, milobefälhavaren konteramiral Krokstedt, överste Ljungquist.

Det finns ett gammalt talesätt som lyder: »Det land som hedrar sina historiska minnen, det hedrar sig självt». Att se tillbaka och uppskatta det som har skett i det förflutna, det är emellertid något som av många människor anses som föga angeläget, ja, när minnena är förknippade med krig och fältslag av icke så få kanske inte ens passande. Den nu levande generationen betraktar ofta det som har skett under äldre tider som något orationellt och därför ointressant. Vår tids människor, särskilt ungdomen, vill leva i nuet och blickar hellre framåt än tillbaka. Men en gång kommer också det som vi utträttar i dag att tillhöra minnena värld. Vi kan inte förutse hur historiens dom kommer att falla över vårt eget livsverk. Men vi hoppas väl alla att domen skall bli uppskattande, liksom vi i vår tur bör uppskatta våra förfäders gärningar. Och att, som vi vill göra i dag, söka ge uttryck för vår generations solidaritet och tack för dessas kamp och ofta svåra nöd, det kan väl *aldrig* sägas vara något som ej är passande eller angeläget!

När vi nu under en dag som denna för en kort stund vill stanna upp i vår jäktade tillvaro för att begrunda vad våra fäder utträttade, så gör vi detta i vördnad för traditionen. Vad är då tradition? Att vårda traditioner, det innebär inte att söka behålla seder och bruk, som ej längre har något berättigande. Att vårda traditioner är främst att söka bevara och till kommande släkten fortplanta den anda och den inspiration som besjälade de bästa av dem som nu inte längre lever. Som vi vet deltog Livregementet med framgång och heder i nästan alla de segrar som anses som de förnämsta i den svenska krigshistorien. Vid Halmstad och Lund 1676, vid Narva 1700, vid Düna 1701, vid Kliszow 1702 samt vid Holovczyn 1708, överallt var regementet med och bidrog genom sin tapperhet och sin pliktuppfyllelse till framgångarna.

I den strid som de förband, som härstammar från Livregementet sätter främst bland de många segrarna — slaget vid Lund — var det just dessa egenskaper, mod och plikttrohet, som fällde avgörandet. Slaget vid

Lund utmärktes inte av några särskilda taktiska finesser från svensk sida. Där fanns inte någon i förväg uttänkt, skicklig stridsplan, inte heller någon överlägsen svensk stridsteknik. Slaget vid Lund var ingenting annat än en serie av hastigt improviserade, mycket hårda och blodiga, frontala sammanstötningar, där Carol XI:s vilja att segra blev avgörande, en segervilja som den unge konungen genom sin inspirerande ledning förmådde ingjuta även hos sina män.

Var de då inte mycket märkvärdigare dessa sägenomspunna soldater i den karolinska armén? Nej, de var nog inte några särskilt märkvärdiga människor. I varje fall tyckte de själva inte detta. Det stora med dem var bara det, att ära, tapperhet och fosterland betydde så mycket för dem. Och det är det, som vi i dag vill hedra och söka ta lärdom av, d v s att vi under pliktuppfyllelse bör bära vår del av arbete och mödor utan att för den skull anse oss som några särskilt märkvärdiga människor.

Mod och plikttröhet fanns hos Livregementet inte bara i framgångens stunder utan även i motgångens. Jag vill erinra om de stolta ord, som stod inristade på

en av de silverkransar som några av den ryska arméns rangregementen lade ned år 1909 som en hyllning till sina motståndare vid det nu sedan länge försvunna Pultavamonumentet. »För deras mod och trohet», stod där. Modet och troheten hjälpte Livregementets män att hårda ut i fångenskapen i Sibirien eller i Petersburgs fängelsehålor, då framgångarna till sist vänts i motgång, när Livregementet, sedan det av arméns vankelmodiga ledning förvägrats att fortsätta striden, måste gå i rysk fångenskap vid Perevolvtjna med 1100 man.

Ideal och intressen växlar. Vår tids ungdom ser på kriget med helt andra ögon än förr. Den längtar inte, som kunde ske i forna tider, att få utföra krigiska bragder på slagfältet. Vår krigsmakts främsta uppgift är i dag att vara fredsbevarande; att planera för försvar och inte för anfallskrig. Men hur än idealen och intressena växlar, så kommer det alltid att finnas behov av mod och plikttröhet. Må Livregementets historia därför stå levande för oss och tjäna oss, som ett föredöme!

Det svenska försvaret ligger i dag, som så ofta förut, i stöpsleven. En — kanske mycket omfattande — revidering är förestående. Vi, som i dag tjänar i de förband, som har tagit arv efter det forna Livrege-

Medlemmar ur K 3 kamratförening.

mentet, vi är alla pacifister, men vi är icke pacifister i den bemärkelse som man vanligen lägger i detta ord. Vi tror på de gamla romerska visdomsorden, »si vis pacem para bellum», d v s att ett starkt och icke ett svagt försvar är det bästa medlet att bevara vår frihet och vår fred. Och vi hoppas att historiens lärdomar ej skall glömmas, d v s att det skall bibehållas starkt. Och vi hoppas även, att i detta starka försvar skall Livregementets nutida förband alltjämt som hittills få tillåtas spela en framträdande roll och kunna föra det arv vidare, som regementets gångna generationer har lämnat efter sig. Och i förhoppning att så skall kunna ske, ber jag med regementschefens, Eders Majestäts tillåtelse, att vi alla nu reser oss och dricker en skål för Livregementet, en skål för dess stolta minne och för dess lyckliga framtid.

Livregementets skål!

Under lunchen talade konungen med fast och kraftig stämma:

H M konungens tal

Dagens minnesfest fira vi för att högtidlighålla Livregementets 300-åriga tillvaro. Det ursprungliga

Den äldste deltagaren, löjtnant F O Hallenberg (91 år) samspråkar med f d husarbevärningen på Sanna hed, Hjalmar Larsson (87 år) från Mosås.

LIVREGEMENTETS HISTORIA

Till de omfattande och utmärkt väl genomförda anordningarna vid jubileet i Örebro den 26. och 27. sistlidna augusti hörde även utgivandet av minneskriften *Livregementets historia*. Enligt företalet är den en kortfattad sammanställning som syftar till att »öka insikten om betydelsen av trogen pliktuppfyllelse vid värnandet av det nutida och framtida Sverige».

Skriftens huvuddel omfattar ett längre kapitel som skildrar regementets uppkomst ur de gamla landskapsfanorna från Vasatiden, dess bragder och öden under den karolinska gustavianska och Carl Johans-tiden, tredelningen i kårer under Livregementsbrigaden samt verksamheten efter år 1815, då brigadindelningen upphört och Livregementets dragoner, husarer och grenadjärer blivit självständiga förband.

Detta huvudkapitel har författats av majoren Åke Byström, som under så gott som hela sin tjänstetid varit grenadjär. Med beläsenheten hos en bibliofil och med kärlek till ämnet har han lämnat en framställning där de historiska fakta framstår levande och autentiska glimtar ur brev från befäl och gemena ryttare belyser hur det gick till då »en mot tio ställdes».

Utöver major Byström har officerare, utsedda av respektive sekundchefer, bidragit med skildringar från senaste tid av vardera K 1, K 3 och I 3.

Bäst behållet vid sitt ursprung är Livregementets grenadjärer med förläggning och rekrytering inom sin gamla rustningsbygd och med i stort sett orubbade regementsorganisation — allt förnämligt skildrat av kapten Torsten af Geijersstam.

För K 1 har skrivit dels majoren Magnus af Petersens, f d livdragon, och ryttmästaren Alfred Vogel, som tillhört det »yngre» Livregementet till häst. af Petersens lämnar en levande skildring av prins Gustaf Adolf och hans XIII. kavalleribataljon under beredskapstjänst i Värmland vintern 1941—42. Vogels kapitel bär rubriken »Från ljusblått till fältgrått» och avhandlar den förändringens vind, som svepte genom decennierna närmast före andra världskriget.

Uppgiften att tala för vårt regemente har under-tecknad sökt fylla, främst genom en redovisning av alla de organisationsförsök som anförtroddes rege-

mentet mellan de två världskrigen, en redogörelse för nuvarande organisation och dess ändamål samt några glimtar från värden av våra traditioner — det hela interfolierat med en liten hyllning till våra indelta husarer och några tankar inför hästen, som lämnat våra led.

Minnesskriften har en viss lokalkolorit genom att den är tryckt i Kumla, ett av de genom tiderna tätast berustade av det stora livregementets vidsträckta rekryteringsområden. Skriftens utstyrelse är mycket tilltalande och texten livas av ett stort antal goda illustrationer.

Som många av kamratföreningens medlemmar bevitnade överlämnade sekundchefen för grenadjärerna, överste Gyllenstierna, första exemplaret av skriften till hans majestät under den gemensamma lunchen i I 3:s matsal på söndagen. I sitt tack uttryckte konungen, att han med särskilt intresse skulle ta del av kapitlet »Med prinsen i fält», vilket skildrar prins Gustaf Adolf i Livregementets tjänst.

Sven Littorin

P S

Det lär finnas en oskriven lag, som säger att en sättare i ett tryckeri skall bokstavligen följa manuskriptet — även om det blåser ut genom fönstret. Sättaren i Kumla tycks ha gjort ett avsteg från denna lag. I texten till bilden av stamhästen nr 100/4 »Omigen» på sid 47 hade jag naturligtvis medtagit uppgift om hans härkomst: e Algy-fia u. Carmen e. Glorious Gold** — Pollak — Polen. Den meddelas härmed, mig själv till tröst och kanske till glädje för äldre hästvänner i Livhusarens läsekrets. Fanjunkare Herbert Pettersson, som i vår ungdom lärt sig mycket av gamle »Omigen», kan bestyrka sin dåvarande skolchefs uppgifter på denna punkt!

D S

Minnesskriften, som kostar 15: — + exp- och postförskottsavgift, kan beställas hos stabschefen, K 3, Skövde, skriftligt eller per telefon 0500/105 60, ankn 381.

regementet har genomgått många förändringar under denna långa tid. I dag äro här representerade tre arvtagarförband, nämligen ett infanteriregemente, en livgardesskvadron med beriden tjänst och specialutbildning samt livregementets husarer med motoriserad spaning och militärpolis-tjänst som främsta uppgifter.

Men dessutom glädja vi oss åt, att kamratföreningarna äro i dag närvarande med talrika representanter. Dessa föreningar utgöra enligt min mening värdefulla förmedlare av kontakt mellan nuvarande och gången tid, en kontakt även mellan förband och bygd, nog så värdefull då det gäller att hålla försvarsintresset levande i vidaste kretsar.

Om värdet av goda traditioner, av lysande berättelser om mod och plikttrohet av hela förband lika väl som av enskilda krigare, ha vi hört för en stund sedan. Jag vill understryka, att goda traditioner äro av stor betydelse för ett militärt förband, då det gäller att i fält utföra svåra, farliga uppdrag, som erfordra mod och plikttrohet intill döden. Om det skulle gälla att värja vårt lands frihet och oberoende, kunna manande exempel på våra förfäders mod och offervilja bli av stor betydelse.

En högtid som den vi i dag fira, bör således inte bara väcka stolthet och beundran över forntida däd,

Forts. på sid. 9

Episod från MP slutövningar 18/9—22/9

Under ovan angiven tid genomförde den äldre årsklassen MP sina slutövningar i polistjänst. En del »tavlor» gjordes, men bör nog sjunka i glömska så snart som möjligt.

En episod skall dock bevaras åt eftervärlden. Plutonerna skulle i tur och ordning genomsöka gården Stallerhult för att gripa ett 20-tal soldater, som lämnat sina förband och tagit sin tillflykt till gården.

För att nå överraskning krävs snabbhet vid framryckningen. Chefen för 3. plut — fj Hansson — hade vid sin ordergivning betonat detta krav och hade placerat mcgruppen i täten med noggranna direktiv hur den skulle delas upp vid inkörningen på gården för att snabbt spärra av de olika byggnaderna.

Så satte då det hela i gång. I täten nio motorcyklar, som smattrade fram så fort som förare och maskiner förmådde, därefter kom ett antal 903-or som vaggande och hoppande gjorde sitt bästa att »hänga med». (Hur var det med 70 km-begränsningen, fj Hansson?) En sista hektisk kurvtagning och in på gårdsplanen, där mcgruppen for ut och in bland husen. Men överraskningens tid var inne för MP — ett antal civilpersoner av omisskännligt kvinnligt kön gjorde frenetiska ansträngningar att genom höjd- och längdhopp undkomma de vilt framrusande fordonen. Plutonen hade kört fel och kommit in på en gård 500 m från Stallerhult.

En sekund av ödesdiger tystnad, sedan ett vrål som enligt en representant för ledningen i Stallerhult otvivelaktigt härstammade från en ko. Vrålet efterföljdes sedermera av svordomar, som endast en kännare på området fullt kan uppskatta.

Efter förnyad »rivstart» iväg på nytt och till Stallerhult, där övningen genomfördes med all den schvung man kan begära efter en väl genomförd generalrepetition.

Lärdom av manövern 18/9—22/9 1967

*Mandom mod och hårda män
finns på gamla K 3 än.
Beslutsamt brukar MP stå
när den starke tränger på.
Men den gången när de ser
att de andra de är fler
hörs i larmet denna sång:
»Grabbar på dem, dra batong»
Under slagen höres skrik
allt är kaos, vild panik.
Efter lång och våldsamt strid
råder åter lugn och frid.
Och i hela milo Väst
anse de sig vara bäst.*

HURSA?

— Enligt uppgift kommer alla värnpliktiga, som hör illa, att i fortsättningen sammanföras till ett regementet — Kungliga Svenska Hursaregementet.

(Stig Nahlbom i Expressen)

Ny kamratförening

Rekryteringsområdet för K 3 har genom omorganisationen 1956 ändrats avsevärt. En stor del av de värnpliktiga kommer från södra delen av landet. Initiativrika elever vid plutonchefsskolan 1966—67 har därför beslutat att försöka bilda en Skåneskvadron av Livregementets husarers kamratförening.

Interimsstyrelsen, som består av Bertil Bondesson, Henrik Ramsay och Leif Friberg, hoppas att alla livhusarer i Skåne och angränsande delar av vårt land vill ansluta sig till den nya föreningen.

De som är intresserade att bli medlemmar kan anmäla detta till Bertil Bondesson, c/o Birger, Klostergatan 8 B, Lund.

Första sammanträdet äger rum i Seniasrummet, Västgötagården, Tornavägen 17, Lund, den 1 dec kl 1830. Alla livhusarer är välkomna!

Högertrafikomläggningen

Vid omläggningen till högertrafik deltog ur krigsmakten cirka 2500 militärpolis och trafiksoldater.

K 3 bidrog med 170 MP ur den äldre årsklassen. Ett stort antal MP-komp fullgjorde repetitionsövning i olika delar av landet med befäl ur K 3.

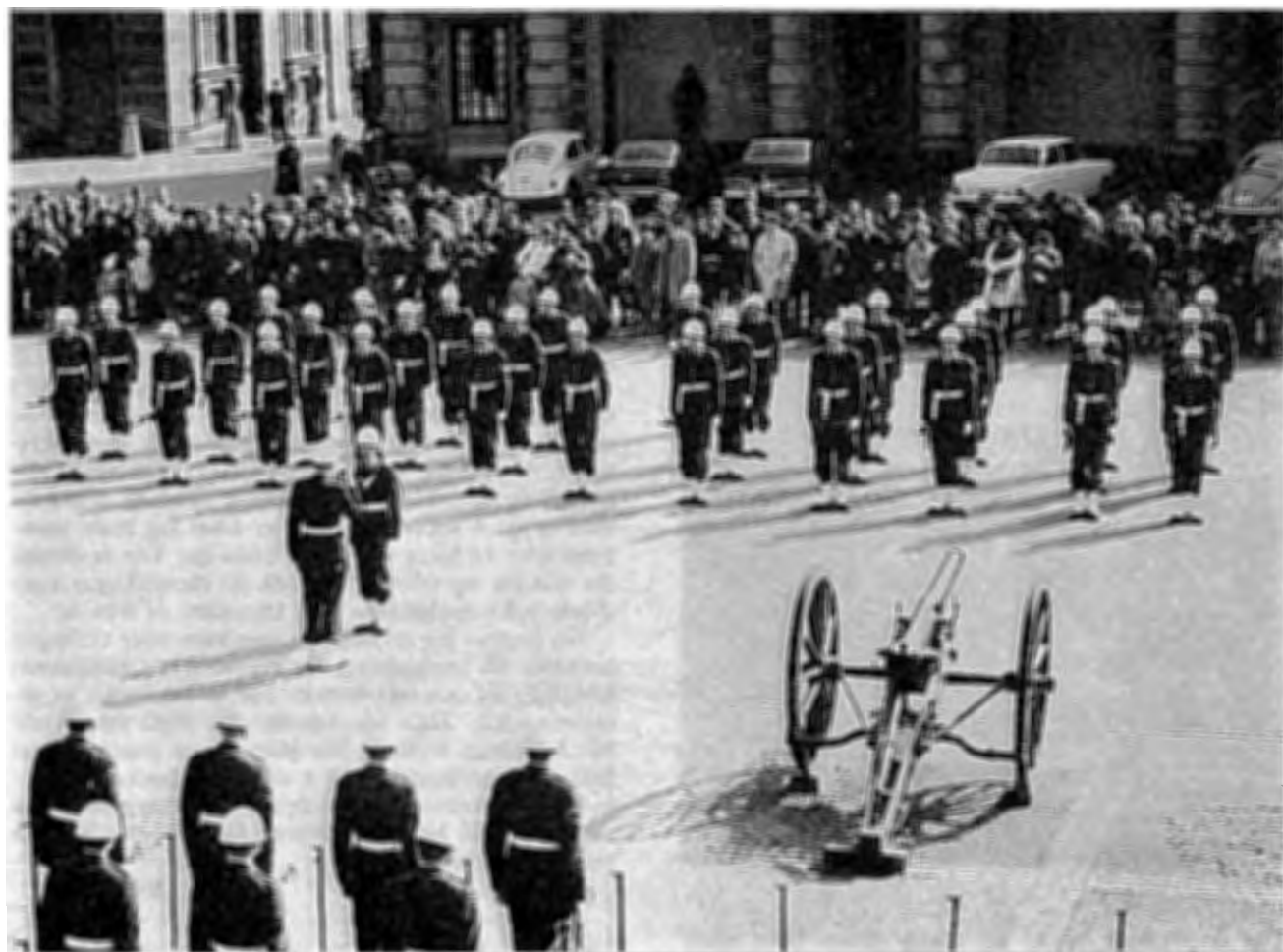
Åldersklassen MP var fördelad med en pluton i vardera Skaraborgs län, Hallands län, Göteborgs- och Bohus län och Västerbottens län. Tjänstgöringen inom resp län fullgjordes dels i de större orterna, dels i form av patrulltjänst längs vägarna.

Den civila polisen var till en början en aning tveksam till de uppgifter angående MP:s färdigheter, som lämnats av K 3, men blev snart övertygade om att den lugnt kunde överlåta ansvaret i gatukors och längs vägar till MP. En del civila polismän yttrade bl a. att MP behärskade trafikdirigering bättre än många av deras egna kolleger. Samarbetet fungerade helt klanderfritt.

MP-komp, K 3, och repförbanden kunde efter avslutad tjänst se tillbaka på en intressant tjänst, där kunskaperna om den civila polisens arbetsförhållanden och tjänstgöring fördjupats. Civilbefolkningen reagerade över lag positivt och tjänstgöringen blev god PR för krigsmakten, militärpolisen och K 3.

Civil polis och MP samarbetar.

PCS PÅ HÖGVAKT

Den taktfasta marschen och de högt burna huvudena på K 3-pojkarna längs vägen mellan Armémuseet och det kungliga slottet gjorde att suset bland de tätt packade åskådarleden steg allt högre. När de inne på inre borggården hade en vacker uppvisning i avancerad vapenexercis till löjtnant Nyblaeus' strama kommando, tycktes en stor del av åskådarskaran falla

i trance. Detta hände alltså PCS plus förstärkning från 5. skvadron en tjugisj aprilördag i huvudstaden. Under vaktdygnet inträffade inget märkligt förutom att en medelålders man tycktes trött på detta jordiska och hoppade i Strömmen mitt framför korpralen Jakobsson, som inte lät sig förfäras utan tryckte käckt på sin knapp så att en patrull snart hade fiskat upp den arme.

LIVREGEMENTETS 300-ÅRSJUBILEUM

Forts. från sid. 7

utan även, ja, framför allt, stärka vår vilja att i såväl fred som i ofred helt fullgöra våra plikter inom det svenska försvaret.

Jag höjer mitt glas för livregementets lysande traditioner och för dess ljusa framtid.

Efter lunchen besöktes en särskild jubileumsutställning i Örebro museum. Livregementets historia belystes där på ett intresseväckande sätt med olika föremål utlånade från de deltagande förbanden, Armémuseum samt enskilda. Kl 1515 lämnade konungen utställningen och fortsatte till Sanna hed, där han återinvigde en gammal mässbyggnad, som Kumla låtit iordningställa till samlingslokal.

Dagens program avslutades kl 1700 med uppvis-

ningar på Grenadjärvallen av beriden musikkår från K 1, uppvisningar i militärpolistjänst, gammal exercis samt en stridsövning.

De som hade förmånen att närvara vid firandet av Livregementets 300-årsjubileum var säkerligen alla synnerligen nöjda med sin dag och ett vackert minne rikare. Vi livhusarer tackar Livgrenadjärerna varmt för ett förnämligt värdskap.

VINTERUTBILDNING

Skidtävling. En avdelning skåningar kommer springande förbi sekundchefen med skidorna på axeln.

— Varför har ni inte skidorna på?

— Nä, de e så ad vi har ju liksom lide bråttom i da'!

HINDERLÖPNING

Kan en livhusar tänka sig något sådant utan häst? Hästen finns inte längre till hands, som uppfostrare av soldater, utan den delen av utbildningen ligger numera helt på befälet. Ett visst mått av mod, ut hållighet och på samma gång spänst och hårdhet kan man få fram genom träning och tävling i den militära femkampens hindergård. Dessa egenskaper måste ligga även en husar från hästarnas storhetstid varmt om hjärtat. Dessutom är de utomordentligt värdefulla tillgångar för den moderne jägaren, militärpolisens, soldaten. Man kan inte jämföra bilkörning eller flygning. Hinderlöpning är ett sätt att förflytta sig utöver det vanliga, ansträngande och levande. Därför tycker jag den har rätt att ärva lite historisk husaranda.

De senaste fem åren har Sverige haft fyra individuella världsmästare i militär femkamp. Vi håller således internationell toppklass. Grenen står högst på militära idrottsförbundets lista över militärt värdefulla idrotter, före orientering och skytte. Bland simningen, skjutningen, terränglöpningen och handgranatkastningen är hinderlöpningen kryddan och kraftprovet.

Det sistnämnda har nyligen varit föremål för *bataljonsmästerskap*. Spänningen hölls vid liv ända till sista heatet, men då stod 5. skvadron som segrare i lag. Många enskilda kämpainsatser uppskattades av den ganska fåtaliga publiken. Den bästa värnplikts-tiden, 3 minuter jämnt, svarade 351 Ottosson, livskvadron, för. Han slog därmed fjolårets segrartid med drygt 4 sekunder. Fyra av årets lag hade snabbare tider än förra årets näst bästa lag. Det resultatet får tala för sig självt, i tider då de värnpliktigas kondition vid inryckningen sägs bli sämre år från år.

Nu hoppas jag att hinderbanan även efter tävlingen kommer till användning för att förbättra husarernas fälduglighet och inte lämnas öde under resten av utbildningsåret. Helt öde kanske den ändå inte skulle bli. I Skövde Nyheter har man bland annat kunnat läsa: »Hinderbanan vid P 4 skall ge ishockeyklubben nytt div. II-kontrakt.» Det är alltså fler än militärerna som upptäckt hinderlöpningens förträfflighet att öka smidighet och kondition.

C Bjerkhagen

Fänrik Bjerkhagen nådde vid tävlingen den tredje bästa någonsin noterade tiden i världen, 2.25,6 (bästa tiden 1967). Under 1967 års världsmästerskap, som avhölls i Uppsala, hade segraren 2.26,0.

Celebra besök

K 3 har i mitten av september haft besök av två av länets mest prominenta personer.

I samband med biskopsvisitationen i Skövde den 13/9 talade biskop Sven Danell till de värnpliktiga i Lundasalen. Dagen efter hälsade länets nye landshövding Karl Fritiofsson på det aktiva befälet och civilanställda.

NÄR NI SKALL VÄLJA BIL!

ETT RIKTIGT VAL —
ÄR ETT GOTT VAL
— ETT VOLVOVAL —

Elegeans Slitstyrka
Säkerhet

Högt andrahandsvärde
— det är faktorer
att räkna med —

— Tag kontakt med oss när det är dags att byta eller köpa bil —

När det gäller begagnade bilar är vår testavdelning Er trygghet.

Vi lagerför endast trafiksäkerhetsgaranterade bilar

HALLENBERG

SKÖVDE

Telefon 0500/109 30

BETALD ANNONSPLATS

GÖTEBORGS NYA RIDHUS AB

Ridningar för alla åldrar

STROKIRKS

BOKHANDEL

Skönlitteratur
Handböcker
Presentböcker
Pocketböcker

PAPPERSHANDEL

Skriv- och ritmateriel
Teknisk materiel
Skrivmaskiner
Presentartiklar

Telefon 100 24

HERTIG JOHANS TORG - SKÖVDE

Telefon 102 12

Föreningsangelägenheter

Kamratföreningens organisation

Överstyrelsen
Postgiro 61 08 35

Ordförande	Sekundchefen	K 3	Skövde
Ledamöter	Ordföranden i respektive lokalavdelning		
Suppleanter	En ur respektive lokalavdelning		
Sekreterare och kassör	Fanjunkare G Lundh	Torgilsgatan 7 A	Skövde
Suppleant	Fanjunkare T Jönsson	K 3	Skövde
Revisor	Löjtnant C G Sjöblom	Fältgatan 17	Skövde
»	Fanjunkare E Åkvist	Våmb	Skövde
Suppleant	Ryttmästare K Bäckeskog	Rotegatan 9 D	Skövde
»	Fabrikör B Johansson	Erikslund	Tibro 2

Lokalavdelningar

	GÖTEBORG	SKÖVDE	STOCKHOLM	ÖREBRO
Postgiro	4 23 18	9 72 59	5 80 56	
Ordförande	Ryttmästare G Brunius Strandvägen 21 Lerum	Major G Schildt Tallbacksstigen 6 Skövde	Ryttmästare T Grill Karlaplan 16 Stockholm	Ryttmästare B Runeus Runnaby gård Örebro
Sekreterare	Ryttm J G Westerberg Törvedsgatan 11 Göteborg Ö	Ffm M. Hjalmarsson Skövde	Ryttmästare S Bendz Norrländsgatan 16 Stockholm C	Polisassistent J Jönsson Järnvägsgatan 32 Örebro
Suppleant i överstyrelsen	Köpman B Larsson Johannesbergsgatan 30 Göteborg S	Förvaltare Fredrik Olsson Harkesvägen 18, Skövde	Sekreteraren	Sekreteraren

Redaktionskommittén för Livhusaren

Postgiro 61 09 17

Redaktör och ansvarig utgivare	Ryttmästare E Hedenstierna, K 3, Skövde	0500/105 60
Biträdande redaktör	Ryttmästare S Ahlander, Wennerbergsg 11, Skövde	0500/102 12
Ekonomichef	Fanjunkare E Pettersson, K 3, Skövde	0500/105 60
Distributionschef	Fanjunkare G Lundh, Torgilsgatan 7 A, Skövde	0500/130 84
Revisorer med suppleanter	Se överstyrelsen	

Meddelande från redaktionen

LIVHUSAREN utkommer med två nummer årligen.

Pris per nummer: 2 kronor.

Prenumeration sker genom insättande av 4 kronor på postgiro 61 09 17.

Adressförändringar bör skriftligen insändas till redaktionen och respektive lokalavdelning.

Gäller det
bankaffärer...
...tala med

**SKANDINAVISKA
BANKEN**

Thorsten Brunius & Co. Aktiefolag

AUKTORISERADE PAPPERSEXPORTÖRER

SKARABORGSBANKEN

— länets egen bank —

Vi har kontor i

Falköping	Skultorp
Grästorp	Skövde
Gullspång	Stenstorp
Gårdsjö	Stockholm
Götene	St. Levene
Hjo	Tibro
Hova	Tidaholm
Järpås	Tidan
Karlsborg	Timmersdala
Kvänum	Tråvad
Lidköping	Töreboda
Lyrestad	Vara
Mariestad	Vedum
Nossebro	Väring
Saleby	Älgarås
Skara	

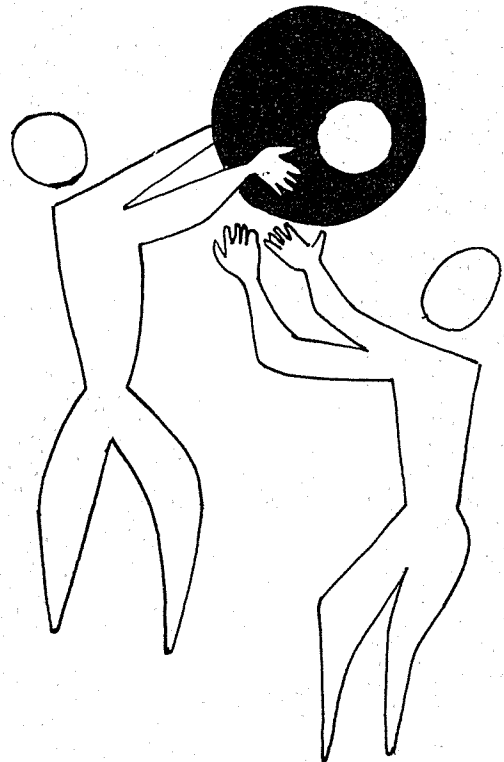
Nu även i Göteborg
Kungsgatan 36

DET LÖNAR SIG ATT SPARA I
SKARABORGSBANKEN
pengarna växer med högsta ränta

till ett

SPARKAPITAL —
EN RESERV FÖR FRAMTIDEN

Har Ni ekonomiska bekymmer?
LYFT ÖVER DEM PÅ OSS

Välkommen till

SKARABORGSBANKEN

— BANKEN MED TRADITION OCH SERVICE —